

Інклюзивне навчання

Методичні рекомендації підготовлені співробітниками ресурсного центру підтримки інклюзивної освіти Полтавської академії неперервної освіти ім.М.В.Остроградського з метою методичної підтримки педагогічних працівників закладів освіти Полтавської області з питання організації освітнього процесу в період воєнного стану в Україні.

На сучасному етапі розвитку суспільства у Полтавській області продовжує здійснюватися інтеграція дітей з особливими освітніми потребами (далі – ООП) у освітній інклюзивний простір закладів освіти.

Під впливом різних факторів (перинатальна патологія, соціально-психологічні, генетичні, харчові фактори, несприятливі фактори зовнішнього середовища, органічні ураження мозку, особливості нейроанатомії та нейрофізіології тощо) щороку кількість дітей з ООП збільшується. Так, наприклад, станом грудень 2021 року (тобто до війни) кількість дітей з ООП сягала 1744 особи, з яких в ЗДО – 334, а в ЗЗСО – 1410. У листопаді 2024 року (тобто через 2,5 року від початку війни) кількість таких дітей збільшилася до 2807 осіб (у ЗДО – 515, у ЗЗСО – 2292).

Педагогічним працівникам, які працюють з дітьми з ООП, доцільно у своїй діяльності керуватися низкою **нормативно-правових документів**:

1. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2021 р. № 366-р «Про схвалення Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року» (Редакція від 25.03.2025).
2. Закон України «Про освіту» від 05.09.2017 № 2145-VIII (Редакція від 01.06.2025).
3. Закон України «Про дошкільну освіту» від 01.01.2025 № 4059-IX (Редакція від 01.01.2025).
4. Закон України «Про повну загальну середню освіту» від 16.01.2020 № 463-IX (Редакція від 15.06.2025).
5. Закон України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні» від 06.10.2005 № 2961-IV (Редакція від 04.04.2025).
6. Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо доступу осіб з особливими освітніми потребами до освітніх послуг» від 6.09.2018 № 2541-VIII (Редакція від 01.01.2025).
7. Закон України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» від 15.03.2022 № 2136-IX (Редакція від 14.06.2025).
8. Закон України від 15.03.2022 №2126-IX «Про внесення змін до деяких законів України щодо державних гарантій в умовах воєнного стану, надзвичайної ситуації або надзвичайного стану» (Прийняття від 15.03.2022).

9. Наказ МОН України від 23.04.2018 № 414 (Про затвердження Типового переліку допоміжних засобів для навчання (спеціальних засобів корекції психофізичного розвитку) осіб з особливими освітніми потребами, які навчаються в закладах освіти) (Редакція станом на 06.02.2025).

10. Наказ МОН України від 08.09.2020 № 1115 (Деякі питання організації дистанційного навчання) (Про затвердження Положення про дистанційну форму здобуття повної загальної середньої освіти). Редакція від 22.07.2025.

11. Методичні рекомендації «Організація дистанційного навчання в школі» (затверджено МОН України у травні 2020 року, авт.: А. Лотоцька, О. Пасічник; <https://cutt.ly/MynTayc>).

12. Наказ МОН України від 28.03.2022 №274 «Про деякі питання організації здобуття загальної середньої освіти та освітнього процесу в умовах воєнного стану в Україні» (Прийняття від 28.03.2022).

13. Наказ МОН України від 08.06.2018р. № 609 (Про затвердження примірного положення про команду психолого-педагогічного супроводу дитини з особливими освітніми потребами в закладі загальної середньої та дошкільної освіти) (Прийняття від 08.06.2018).

14. Наказ МОН України від 02.11.2020 № 1353 «Про затвердження Положення про систему автоматизації роботи інклюзивно-ресурсних центрів» (Прийняття від 02.11.2020).

15. Наказ МОН України від 15.05.2023 № 563 «Про затвердження методичних рекомендацій щодо окремих питань здобуття освіти в закладах загальної середньої освіти в умовах воєнного стану в Україні» (Редакція від 13.06.2024).

16. Постанова Кабінету Міністрів України від 10 квітня 2019 р. № 530 (Про затвердження Порядку організації інклюзивного навчання у закладах дошкільної освіти) (Редакція від 28.04.2022).

17. Постанова Кабінету Міністрів України від 15 вересня 2021 р. № 957 (Про затвердження Порядку організації інклюзивного навчання у закладах загальної середньої освіти), набрала чинності з 01.01.2022. Редакція від 06.09.2022.

18. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 грудня 2020 р. № 1289 (Про затвердження Порядку забезпечення допоміжними засобами для навчання осіб з особливими освітніми потребами у закладах освіти) (Прийняття від 09.12.2020).

19. Постанова Кабінету Міністрів України від 27.02.2019 р. № 129 (Деякі питання використання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на надання державної підтримки особам з особливими освітніми потребами у 2019 році) (Прийняття від 27.02.2019).

20. Постанова Кабінету Міністрів України від 09.12.2020 №1236 («Про встановлення карантину та запровадження обмежувальних протиепідемічних заходів з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2») (Редакція від 24.10.2023).

21. Положення про інклюзивно-ресурсний центр (Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 12 липня 2017 р. № 545) (Редакція від 09.07.2025).

22. Постанова Кабінету Міністрів України від 14 лютого 2017 р. № 88 (Про затвердження Порядку та умов надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на надання державної підтримки особам з особливими освітніми потребами) (Редакція від 01.01.2025).

23. Постанова Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 р. № 773 (Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2003 р. №585) (Прийняття від 21.08.2019).

24. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 липня 2021 р. № 765 (Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо організації навчання осіб з особливими освітніми потребами) (Прийняття від 21.07.2021).

25. Постанова Кабінету Міністрів України від 2.08.2024 №866 «Про затвердження Методики оцінки ризиків безпеки в системі освіти, пов'язаних із збройною агресією Російської Федерації проти України» (Редакція від 06.06.2025).

26. Лист МОН України № 1/23101-21 від 29.12.2021 «Про методичні рекомендації для фахівців інклюзивно-ресурсних центрів та педагогічних працівників закладів загальної середньої освіти щодо встановлення категорій (типів) особливих освітніх потреб (труднощів) та визначення рівня підтримки в освітньому процесі».

27. Лист МОН України № 1/23180-21 від 30.12.2021 «Про визначення рівня підтримки у дітей з особливими освітніми потребами, які здобувають дошкільну освіту в інклюзивних групах».

28. Лист МОН України № 4/1196-22 від 08.06.2022 «Про методичні рекомендації щодо визначення освітніх труднощів та рівнів підтримки у дітей раннього та дошкільного віку»

29. Методичні рекомендації для закладів загальної середньої освіти щодо визначення освітніх труднощів і рівня підтримки в освітньому процесі закладів загальної середньої освіти.

30. Лист МОН України №1/3710 від 28.03.2022 «Про роботу інклюзивно-ресурсних центрів та організацію освітнього процесу для осіб з особливими освітніми потребами у період воєнного стану».

31. Лист МОН України №1/3737-22 від 29.03.2022 «Про забезпечення психологічного супроводу учасників освітнього процесу в умовах воєнного стану в Україні».

32. Лист МОН України № 1/11479-23 від 03.08.2023 «Про методичні рекомендації «Безпечне освітнє середовище: Надання індивідуальної підтримки учням з особливими освітніми потребами під час підготовки до реагування на надзвичайні ситуації» (розроблені ДУ «Український інститут розвитку освіти»).

33. Лист МОН України №1/13007-24 від 22.07.2024 «Про методичні рекомендації щодо соціалізації та інтеграції дітей внутрішньо переміщених осіб у громадах».

34. Лист МОН України № 1/12559-25 від 16.06.2025 «Щодо інформування про освітні можливості для дітей, які тимчасово перебувають за кордоном».

35. Лист МОН України № 1/11233-25 від 29.05.2025 «Про підготовку закладів освіти до нового навчального року та проходження осінньо-зимового періоду 2025/26 року».

36. Лист МОН України № 1/4895-25 від 14.03.2025 «Про окремі питання оцінювання результатів навчання».

37. Лист МОН України № 1/16828-25 від 13.08.2025 «Про інструктивно-методичні рекомендації щодо викладання навчальних предметів /інтегрованих курсів у закладах загальної середньої освіти у 2025/2026 навчальному році» та ін.

Звертаємо Вашу увагу, що ряд документів із вище перерахованих, зазнали змін або є новоствореними. Розглянемо їх зміст.

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2021 р. № 366-р «Про схвалення Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року» викладено в новій редакції згідно Розпорядження Кабінету Міністрів України від 25 березня 2025 р. № 294-р «Про внесення змін до Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року».

У Законі України «Про освіту» від 05.09.2017 № 2145-VIII **стаття 1** доповнена наступною інформацією:

пункт 8.1: «здорове освітнє середовище – сукупність умов, заходів і правил у закладі освіти, що спрямовані на формування культури здорового способу життя (знань, навичок, здатності та усвідомленої потреби) в усіх учасників освітнього процесу і зміцнення здоров'я здобувачів освіти у безпечному освітньому середовищі, зокрема шляхом організації оптимального розподілу рухової активності, фізичних та інтелектуальних навантажень і відпочинку,

психологічного та/або психолого-педагогічного супроводу, формування культури особистої гігієни, здорового харчування, безпекового, екологічного мислення та поведінки, у тому числі в інформаційному (зокрема цифровому) середовищі, культури діалогу та ненасильницької, безконфліктної комунікації, проведення профілактичних і просвітницьких заходів, застосування ергономічних підходів у створенні освітнього середовища»;

пункт 25.1: «спеціальне освітнє середовище – сукупність спеціальних умов, форм, методів і засобів навчання та виховання (спеціального кадрового забезпечення та спеціальних дизайну, обладнання, допоміжного устаткування, програмного забезпечення, електронних додатків, техніки, літератури тощо), що створюються у спеціальних закладах освіти (спеціальних класах, групах) для уможливлення та/або полегшення здобуття освіти певними категоріями осіб з особливими освітніми потребами та спрямовані на забезпечення їхнього подальшого розвитку, навчання, соціалізації, самореалізації, праці та життя в інклюзивному (безбар'єрному) суспільстві».

Частину першу статті 2 доповнено абзацом такого змісту: «Відносини щодо прийняття, набрання чинності, оскарження в адміністративному порядку, виконання, припинення дії адміністративних актів у сфері освіти регулюються Законом України «Про адміністративну процедуру» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом».

У статті 6 пункті 1 до засад державної політики у сфері освіти та принципами освітньої діяльності додали «унеможливлення насильства, жорстокого поводження з дитиною, її дискримінації за будь-якими ознаками, приниження її честі та гідності» та «забезпечення та розвиток безпечного і здорового освітнього середовища в закладах освіти».

У статті 8 з'явилося нові поняття:

· «Інформальна освіта (самоосвіта) – це освіта, яка передбачає самоорганізоване здобуття особою певних компетентностей, зокрема під час повсякденної діяльності, пов'язаної з професійною, громадською, волонтерською або іншою діяльністю, родиною чи дозвіллям».

· «Дуальна форма здобуття освіти – це спосіб здобуття освіти, що передбачає поєднання навчання осіб у закладах освіти (в інших суб'єктів освітньої діяльності) з навчанням на робочих місцях на підприємствах, в установах та організаціях, а також під час виконання робіт та/або надання послуг за гіг-контрактом, для набуття певної кваліфікації, як правило, на основі договору».

У Законі України «Про освіту» (ст. 25, п.2) зазначено, що Засновник закладу освіти або уповноважений ним орган (особа):

Ø забезпечує та контролює створення у закладі освіти безпечного, здорового та інклюзивного чи спеціального освітнього середовища із забезпеченням універсального дизайну та розумного пристосування;

Ø розглядає усні та письмові заяви (скарги, повідомлення) учасників освітнього процесу, інших осіб про невжиття заходів щодо запобігання і протидії насильству та жорстокому поводженню з дітьми в закладі освіти та приймає рішення за результатами їх розгляду;

Ø у разі вчинення жорстокого поводження з дитиною керівником закладу освіти - розглядає усні та письмові заяви (скарги, повідомлення) про випадки жорстокого поводження з дитиною в закладі освіти протягом однієї доби з моменту надходження та у разі виявлення ознак жорстокого поводження з дитиною невідкладно повідомляє про це батьків, інших законних представників дитини, а також письмово повідомляє уповноважений підрозділ органу Національної поліції України та службу у справах дітей;

Ø вживає заходів для надання соціальних та психолого-педагогічних послуг здобувачам освіти, які вчинили насильство або жорстоке поводження з дитиною, стали свідком або постраждали від насильства або жорстокого поводження.

Керівник закладу освіти в межах наданих йому повноважень **(ст.26, п.3)**:

- створює у закладі освіти безпечне, здорове та інклюзивне чи спеціальне освітнє середовище із забезпеченням універсального дизайну та розумного пристосування;

- сприяє здійсненню волонтерської діяльності, підвищенню її суспільного престижу, розвитку, підтримці та заохоченню такої діяльності серед учасників освітнього процесу закладу освіти у вільний від занять час;

- затверджує положення про запобігання і протидію насильству та жорстокому поводженню з дітьми в закладі освіти з урахуванням Типової програми унеможливлення насильства та жорстокого поводження з дітьми та Порядку реагування на випадки насильства та жорстокого поводження з дітьми, затверджених Кабінетом Міністрів України, забезпечує його оприлюднення, обов'язкове ознайомлення з ним працівників закладу та здійснює контроль за його виконанням;

- розглядає усні та письмові заяви (скарги, повідомлення) про випадки насильства або жорстокого поводження з дитиною в закладі освіти протягом однієї доби з моменту надходження та у разі виявлення ознак насильства або жорстокого поводження невідкладно повідомляє про це батьків, інших законних представників дитини, а також письмово повідомляє уповноважений підрозділ органу Національної поліції України та службу у справах дітей;

- сприяє проходженню особами, які вчинили насильство або жорстоке поводження з дитиною, стали свідком або постраждали від насильства або жорстокого поводження, відповідної програми для таких осіб.

Згідно **статті 30 пункту 2** заклади освіти, що мають ліцензію на провадження освітньої діяльності, зобов'язані забезпечувати на своїх веб-сайтах (у разі їх відсутності – на веб-сайтах своїх засновників) відкритий доступ до низки документів, серед яких Положення про запобігання і протидію насильству та жорстокому поводженню з дітьми в закладі освіти.

Система забезпечення якості в закладах освіти (внутрішня система забезпечення якості освіти) може включати створення в закладі освіти безпечного, здорового та інклюзивного чи спеціального освітнього середовища із забезпеченням універсального дизайну та розумного пристосування (**ст.41, п.3**).

Здобувачі освіти мають право на (**ст.53, п.1**):

безпечне, здорове та інклюзивне чи спеціальне освітнє середовище;
захист під час освітнього процесу від приниження честі та гідності, будь-яких форм насильства та експлуатації, дискримінації за будь-якою ознакою, пропаганди та агітації, що завдають шкоди здоров'ю здобувача освіти;

проходження відповідної програми для осіб, які вчинили насильство або жорстоке поводження з дитиною, стали свідком або постраждали від насильства або жорстокого поводження.

Педагогічні, науково-педагогічні та наукові працівники мають право на (**ст.54, п.1**):

- вільний вибір освітніх програм, форм здобуття освіти, закладів освіти, установ і організацій, інших суб'єктів освітньої діяльності, що здійснюють підвищення кваліфікації та перепідготовку педагогічних працівників;

- працю у безпечному та здоровому освітньому середовищі;

- захист під час освітнього процесу від будь-яких форм насильства та експлуатації, дискримінації за будь-якою ознакою, від пропаганди та агітації, що завдають шкоди здоров'ю.

Педагогічні, науково-педагогічні та наукові працівники зобов'язані (**ст.54, п.2**):

Ø сприяти розвитку здібностей здобувачів освіти, дбати про їхнє фізичне і психічне здоров'я, брати участь у забезпеченні та розвитку безпечного, здорового та інклюзивного чи спеціального освітнього середовища;

Ø у разі виявлення ознак насильства або жорстокого поводження з дитиною (вжити невідкладних заходів для припинення насильства або жорстокого поводження з дитиною; за потреби надати домедичну допомогу, викликати бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги та звернутися до органів

Національної поліції України; повідомити керівника закладу освіти та принаймні одного з батьків або інших законних представників дитини, яка вчинила насильство або жорстоке поводження, та дитини, яка постраждала від насильства або жорстокого поводження; у разі вчинення жорстокого поводження з дитиною керівником закладу освіти - невідкладно повідомити про це засновника закладу освіти та/або уповноважений ним орган (особу).

Дію **абзацу третього частини першої статті 57-1** зупинено на 2025 рік в частині збереження середнього заробітку працівникам закладів та установ освіти, наукових установ згідно із Законом № 4059-IX від 19.11.2024.

Статтю 77 доповнено наступною інформацією: «Заклади освіти можуть надавати особам з ООП та іншим особам, зокрема військовослужбовцям, особам, звільненим з військової служби, ветеранам війни, особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, реабілітаційні послуги (реабілітаційну допомогу) відповідно до визначених законодавством процедур».

Закон України «Про дошкільну освіту» від 01.01.2025 № 4059-IX прийнятий Верховною Радою України 6 червня 2024 року і почав діяти з 1 січня 2025 року.

Згідно цього документу однією з засад державної політики та принципом освітньої діяльності у сфері дошкільної освіти є створення умов, зокрема інклюзивного чи спеціального освітнього середовища, для здобуття дошкільної освіти дітьми з ООП з урахуванням особливостей їхнього розвитку та у спосіб і формах, які є для них найбільш зручними та ефективними (**ст.5, п.3**).

В Україні гарантується право на здобуття дошкільної освіти та створюються можливості для його реалізації з урахуванням індивідуальних особливостей, особливих освітніх та інших потреб і можливостей кожної дитини.

Дошкільна освіта здобувається, як правило, до шести років. Діти, яким на початок навчального року виповнилося шість років (дітям з ООП – сім років) і які не розпочали здобувати початкову освіту, мають право продовжити здобувати дошкільну освіту до їх зарахування до початкової школи відповідно до законів України «Про освіту» і «Про повну загальну середню освіту» (**ст.8, п.1**).

Діти з ООП, в тому числі зумовленими фізичними, психічними, інтелектуальними та/або сенсорними порушеннями, розладами поведінки, мають право на здобуття дошкільної освіти відповідно до індивідуальної програми розвитку та з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей (**ст.8, п.5**).

Діти, у тому числі діти з ООП, можуть здобувати дошкільну освіту за вибором їхніх батьків:

у закладах дошкільної освіти незалежно від підпорядкування та форми власності;

у дошкільних підрозділах юридичних осіб, у тому числі закладів освіти; у сім'ї – за сімейною (домашньою) формою здобуття дошкільної освіти; за допомогою фізичних осіб – підприємців, які провадять освітню діяльність у сфері дошкільної освіти **(ст.8, п.6).**

Право на здобуття дошкільної освіти гарантується незалежно від статі, раси, кольору шкіри, стану здоров'я, інвалідності, особливих освітніх потреб, громадянства, національності, релігійних чи інших переконань, місця проживання, мови спілкування, походження, сімейного, соціального та майнового стану, а також інших обставин та ознак **(ст.9, п.1).**

На підставі висновку інклюзивно-ресурсного центру (далі – ІРЦ) про комплексну психолого-педагогічну оцінку розвитку дитини та заяви батьків дитини з ООП така дитина зараховується до:

- інклюзивної групи закладу дошкільної освіти, яка утворена або обов'язково створюється керівником закладу дошкільної освіти та функціонує відповідно до порядку організації інклюзивного навчання у закладах дошкільної освіти;
- спеціальної групи закладу дошкільної освіти, яка утворена або утворюється та функціонує відповідно до порядку утворення та функціонування спеціальних груп вихованців закладів дошкільної освіти;
- спеціального дитячого садка **(ст.13, п.5).**

Освітній процес організовується у безпечному, здоровому та інклюзивному чи спеціальному освітньому середовищі, здійснюється з урахуванням вікових особливостей, фізичного, психічного та інтелектуального розвитку дітей, їхніх особливих освітніх потреб **(ст.15, п.2).**

Для забезпечення тимчасової або постійної підтримки дітей в освітньому процесі, здійснення психолого-педагогічного супроводу, включно з організацією та проведенням корекційно-розвиткових занять з дітьми з особливими освітніми потребами, в закладах дошкільної освіти облаштовуються ресурсні кімнати або ресурсні осередки в інших приміщеннях, сенсорні кімнати тощо **(ст.15, п.5).**

Окрім обов'язкових освітня програма може містити й інші складники, зокрема корекційно-розвитковий складник для дітей з ООП, які здобувають дошкільну освіту в інклюзивних та/або спеціальних групах **(ст.16, п.3).**

Для забезпечення здобуття дошкільної освіти дітьми з ООП та їх психолого-педагогічного супроводу, включно з наданням психолого-педагогічних та/або корекційно-розвиткових послуг, у закладах дошкільної освіти на підставі заяв батьків дітей у порядку, визначеному законодавством, утворюються інклюзивні та/або спеціальні групи. Як правило, група формується за віковою періодизацією розвитку дітей **(ст.17, п.1).**

Наповнюваність груп визначається виходячи із співвідношення кількості вихованців до кількості вихователів, які одночасно працюють з ними. Кількість вихованців в інклюзивній групі на одного вихователя становить не більше трьох дітей з особливими освітніми потребами (ст.17, п.2).

Асистенти дітей з ООП є учасниками освітнього процесу у сфері дошкільної освіти у разі їх допуску відповідно до вимог законодавства (ст.18, п.1).

Вихованці мають право на здобуття якісної дошкільної освіти у безпечному, здоровому та інклюзивному чи спеціальному освітньому середовищі.

Діти з ООП мають право здобувати дошкільну освіту до восьми років (ст.19, п.1).

Дитина з ООП має право на здобуття дошкільної освіти за допомогою асистента такої дитини, який забезпечує участь вихованця в освітньому процесі шляхом надання підтримки та допомоги в пересуванні, самообслуговуванні, комунікації, харчуванні, орієнтації у просторі тощо.

Асистентом дитини з ООП може бути один із батьків такої дитини, соціальний робітник або уповноважена батьками/одним із батьків особа.

Особа допускається до участі в освітньому процесі для виконання функцій (обов'язків) асистента дитини з ООП виключно за умови проходження такою особою спеціальної підготовки, що підтверджується відповідним документом.

Порядок та умови допуску асистента дитини з ООП до освітнього процесу, вимоги до нього, а також основні правила його перебування в закладі дошкільної освіти та участі в освітньому процесі визначаються положенням про асистента дитини з ООП, що затверджується центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки (ст.19, п.3).

Статтю 6 Закону України «Про повну загальну середню освіту» від 16.01.2020 № 463-IX доповнено пунктом 6: «Громадяни України мають право на визнання результатів навчання, здобутих ними шляхом формальної та/або неформальної освіти у суб'єктів освітньої діяльності, розміщених за кордоном (крім держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом), у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України».

Частина четверта статті 11 викладена у новій редакції: «Освітня програма, розроблена не на основі типової освітньої програми, підлягає затвердженню центральним органом виконавчої влади із забезпечення якості освіти за результатами експертизи, тривалість якої відповідає тривалості найдовшого з циклів освіти, що охоплюються такою освітньою програмою, але не може перевищувати три роки, та яка проводиться у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки».

За особливі успіхи у навчанні, дослідницькій, пошуковій, науковій діяльності, культурних заходах, спортивних змаганнях, участь у волонтерській діяльності тощо до учнів можуть застосовуватися різні види морального та/або матеріального заохочення і відзначення (ст.16, п.1).

Відредаговано поняття «спеціальна школа»: спеціальна школа – заклад загальної середньої освіти для осіб з особливими освітніми потребами, зумовленими порушеннями інтелектуального розвитку, фізичними, психічними та/або сенсорними порушеннями, розладами поведінки (ст.35.,п.2).

Спеціальні заклади загальної середньої освіти можуть надавати реабілітаційні послуги (реабілітаційну допомогу) особам з особливими освітніми потребами та іншим особам з порушеннями зору та/або слуху, зокрема військовослужбовцям, особам, звільненим з військової служби, ветеранам війни, особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною (ст.35.,п.2).

Керівник закладу загальної середньої освіти зобов'язаний сприяти здійсненню волонтерської діяльності, підвищенню її суспільного престижу, розвитку, підтримці та заохоченню такої діяльності серед учасників освітнього процесу закладу загальної середньої освіти у вільний від занять час (ст.38, п.4).

У Законі України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні» від 06.10.2005 № 2961-IV кілька понять викладено в новій редакції:

медико-соціальна експертиза дитини – встановлення ступеня стійкого обмеження життєдіяльності, підгрупи інвалідності, причини і часу їх настання, а також доопрацювання та затвердження індивідуальної програми реабілітації дитини з інвалідністю в рамках стратегії компенсації на основі індивідуального реабілітаційного плану та комплексного реабілітаційного обстеження особи з обмеженням життєдіяльності;

індивідуальна програма реабілітації особи з інвалідністю – комплекс оптимальних видів, форм, обсягів, строків реабілітаційних заходів з визначенням порядку і місця їх проведення, спрямованих на відновлення та компенсацію порушених або втрачених функцій організму і здатності особи до виконання певних видів діяльності, в якій також зазначаються види діяльності, протипоказані особі з інвалідністю для здійснення трудової діяльності, визначені у рекомендаціях за результатами комплексної оцінки обмежень життєдіяльності особи;

індивідуальна програма реабілітації дитини з інвалідністю – комплекс оптимальних видів, форм, обсягів, строків реабілітаційних заходів з визначенням порядку і місця їх проведення, спрямованих на відновлення та компенсацію порушених або втрачених функцій організму і здатності дитини до виконання

певних видів діяльності, визначених лікарсько-консультативною комісією закладу охорони здоров'я при встановленні інвалідності.

Особам, які внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, під час безпосередньої участі у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, забезпечення їх здійснення, під час безпосередньої участі у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів, отримали ушкодження, які призвели до необоротної втрати (у тому числі ампутації) верхніх та/або нижніх кінцівок (їх частин), необоротної втрати іншого органу або повної стійкої втрати органом його функцій, що призвело до інвалідності, група інвалідності встановлюється без зазначення строку повторного огляду (оцінювання повсякденного функціонування особи) (безстроково) та на ступінь вище визначених законодавством критеріїв встановлення групи інвалідності, але не вище першої групи. Переогляд з метою підвищення групи інвалідності таким особам проводиться на підставі особистої заяви особи з інвалідністю або її законного представника у разі настання змін у стані здоров'я і працездатності особи з інвалідністю або за рішенням суду.

Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування в межах повноважень, передбачених нормативно-правовими актами створюють умови для забезпечення осіб з інвалідністю, дітей з інвалідністю, виходячи з їхніх потреб та відповідно до рекомендацій медико-соціальних експертних комісій, експертних команд з оцінювання повсякденного функціонування особи, лікарсько-консультативних комісій, допоміжними засобами реабілітації, медичними виробами та реабілітаційними послугами відповідно до законодавства (ст.11).

Державна типова програма реабілітації осіб з інвалідністю і порядок її реалізації затверджуються Кабінетом Міністрів України з обов'язковим проведенням консультацій з громадськістю в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Вказана освітня програма і порядок її реалізації затверджуються Кабінетом Міністрів України за погодженням Ради у справах осіб з інвалідністю (ст.16).

Індивідуальна програма реабілітації особи з інвалідністю формується за результатами комплексної оцінки обмежень життєдіяльності особи та складається

з окремих частин, що відображають результати комплексної оцінки обмежень життєдіяльності особи у сфері охорони здоров'я, соціальній, освітній сферах, сфері зайнятості та сфері фізичної культури та спорту (ст.23).

Закон України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні» **доповнено статтею 23-1** такого змісту: «Індивідуальна програма реабілітації дитини з інвалідністю розробляється лікарсько-консультативною комісією закладу охорони здоров'я на основі індивідуального реабілітаційного плану, відповідно до Державної типової програми реабілітації осіб з інвалідністю з обов'язковим залученням дитини з інвалідністю та її законного представника і має бути погоджена дитиною з інвалідністю або її законним представником. Визначення конкретних видів, обсягів, методів і термінів проведення реабілітаційних заходів, які повинні бути здійснені стосовно дитини з інвалідністю, кошторис витрат за рахунок бюджетних коштів чи загальнообов'язкового державного соціального страхування, а також контроль за виконанням індивідуальної програми реабілітації дитини з інвалідністю в межах своїх повноважень здійснюють лікарсько-консультативні комісії закладів охорони здоров'я, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування, заклади освіти, служба зайнятості, реабілітаційні заклади, розпорядники відповідних коштів.

Обсяг реабілітаційних заходів, що передбачається індивідуальною програмою реабілітації дитини з інвалідністю, не може бути меншим за обсяг, передбачений Державною типовою програмою реабілітації осіб з інвалідністю.

Індивідуальна програма реабілітації дитини з інвалідністю є обов'язковою для виконання органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, реабілітаційними закладами, підприємствами, установами, організаціями, в яких здобуває освіту або перебуває дитина з інвалідністю, незалежно від їх відомчої підпорядкованості, типу і форми власності.

Законний представник дитини з інвалідністю зобов'язаний брати участь у виборі та погоджувати призначення конкретних допоміжних засобів реабілітації, медичних виробів, реабілітаційних послуг, соціальних послуг і санаторно-курортного лікування тощо в межах індивідуальної програми реабілітації дитини з інвалідністю у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Положення про індивідуальну програму реабілітації дитини з інвалідністю, порядок її фінансування та реалізації затверджуються Кабінетом Міністрів України.»

Потреба в забезпеченні осіб з інвалідністю допоміжними засобами реабілітації, медичними виробами визначається в рамках оцінювання повсякденного функціонування особи або відповідно до Закону України "Про

реабілітацію у сфері охорони здоров'я" та Основ законодавства України про охорону здоров'я на підставі медичних показань і протипоказань, а також соціальних критеріїв (ст.26).

Статтю 5 Закону України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» від 15.03.2022 № 2136-IX доповнено пунктом 3: «У період дії воєнного стану працівник, робоче місце якого розташоване на територіях активних бойових дій, який відсутній на роботі, не підлягає звільненню на підставі пункту 4 частини першої статті 40 Кодексу законів про працю України. Час відсутності на роботі такого працівника не підлягає оплаті та не зараховується до стажу роботи, що дає право на щорічну основну відпустку, передбаченого пунктом 4 частини першої статті 9 Закону України «Про відпустки».

У період дії воєнного стану порядок організації діловодства з питань трудових відносин, оформлення і ведення трудових книжок та архівного зберігання відповідних документів на територіях активних та можливих бойових дій, перелік яких затверджений у порядку, встановленому законодавством, визначається роботодавцем самостійно, за умови забезпечення ведення достовірного обліку виконуваної працівником роботи та обліку витрат на оплату праці (ст.7, п.1).

Кожна із сторін трудового договору зобов'язана постійно (у тому числі під час призупинення дії трудового договору) забезпечувати можливість комунікації з нею та невідкладно (у строк не більше 10 календарних днів) інформувати іншу сторону трудового договору про зміну своїх контактних даних, зокрема адреси місцезнаходження (місця проживання), адреси електронної пошти (за наявності), номерів телефону тощо. Виконання цього обов'язку забезпечується роботодавцем та працівником. Працівник зобов'язаний надсилати інформацію на адресу місцезнаходження роботодавця або адресу електронної пошти роботодавця, зазначені в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань. У разі відсутності у працівника можливості надіслати інформацію засобами поштового зв'язку та/або технічними засобами електронних комунікацій роботодавець може бути повідомлений з використанням засобів телефонного зв'язку шляхом надсилення текстового повідомлення на офіційний номер телефону роботодавця (ст.7, п.3).

У разі якщо одна із сторін трудового договору не виконує вище зазначену вимогу, здійснення іншою стороною трудового договору комунікації за останніми відомими їй адресою місцезнаходження (місця проживання), адресою електронної пошти або номером телефону вважається належним виконанням такою стороною вимоги щодо повідомлення іншої сторони трудового договору.

У разі відсутності поштового зв'язку та/або технічних засобів електронних комунікацій за останніми відомими контактними даними визначена законодавством вимога щодо повідомлення такої сторони про виникнення та/або припинення трудових прав та обов'язків та/або про припинення/розірвання трудового договору не застосовується (**ст.7, п.4**).

Типовий перелік допоміжних засобів для навчання (спеціальних засобів корекції психофізичного розвитку) осіб з особливими освітніми потребами, які навчаються в закладах освіти, затверджений **наказом МОН України від 23.04.2018 № 414**, викладений у новій редакції (крім пункту 1).

У **Наказі МОН України від 08.09.2020 № 1115** (Деякі питання організації дистанційного навчання) **пункт 1 розділу II** доповнено новим підпунктом, згідно з яким організація здобуття освіти за дистанційною формою (як окремою формою здобуття освіти) може здійснюватися для осіб, які в умовах воєнного стану, надзвичайної ситуації або надзвичайного стану в Україні чи окремих її місцевостях, оголошених у встановленому порядку (особливий період), були вимушені змінити місце проживання (перебування), у тому числі внутрішньо переміщені особи та особи, які проживають (перебувають) за межами України (організація здобуття освіти дистанційною формою здійснюється на час дії особливого періоду).

Для організації дистанційної форми здобуття освіти заклад освіти створює у своєму складі класи (групи) з дистанційною формою здобуття освіти. Наповнюваність класів (груп) визначається відповідно до Закону України «Про повну загальну середню освіту». Учні, які здобувають загальну середню освіту за іншими (крім дистанційної) формами, при визначенні наповнюваності класів з дистанційною формою здобуття загальної середньої освіти (дистанційних класів) не враховуються (**розділ 2, п.3**).

Учні, які здобувають освіту за дистанційною формою, продовжують наступний рік навчання за цією формою здобуття освіти за умови засвоєння освітньої програми на рівні навчальних досягнень не нижче середнього, що підтверджується результатами річного оцінювання.

У разі встановлення у таких учнів початкового рівня навчальних досягнень з предмета(ів) інваріантної частини або базових, вибірково-обов'язкових предметів навчального плану, вони можуть бути переведені на очну (денну, вечірню) форму здобуття освіти відповідно до рішення педагогічної ради закладу освіти (**розділ 2, п.5**).

У **Положенні про інклюзивно-ресурсний центр** зазнали змін деякі поняття: **інклюзивно-ресурсний центр** є установою, що утворюється з метою забезпечення права осіб з особливими освітніми потребами на здобуття

дошкільної та загальної середньої освіти, в тому числі у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої освіти та інших закладах освіти, шляхом проведення комплексної психолого-педагогічної оцінки розвитку особи (далі – комплексна оцінка) та забезпечення їх системного кваліфікованого супроводу **(п.1)**.

автоматизована система інклюзивно-ресурсних центрів (далі – АС «ІРЦ») - автоматизована система збирання, оброблення, зберігання та захисту інформації щодо осіб з особливими освітніми потребами та суб'єктів освітньої діяльності, що формується (створюється) та використовується для забезпечення права осіб з особливими освітніми потребами на здобуття дошкільної та загальної середньої освіти, в тому числі у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої освіти та інших закладах освіти **(п.1-1)**.

Пункт 2 викладений в новій редакції: «Інклюзивно-ресурсний центр провадить діяльність з урахуванням таких принципів, як повага та сприйняття індивідуальних особливостей осіб, дотримання найкращих інтересів особи, недопущення дискримінації та порушення прав особи, конфіденційність, доступність освітніх послуг з раннього віку, міжвідомча співпраця.»

Пункт 7 також зазнав змін: «У разі обслуговування осіб з особливими освітніми потребами, які проживають на території іншої адміністративно-територіальної одиниці або територіальної громади, інклюзивно-ресурсний центр не пізніше 15 числа, що настає за місяцем, в якому було подано звернення, інформує про таких осіб засновника та відповідний орган управління освітою з метою укладення договору про співробітництво. У такому разі діяльність інклюзивно-ресурсного центру організовується за однією із форм співробітництва, визначених Законом України «Про співробітництво територіальних громад.»

Відкориговані основні завдання ІРЦ (п.8):

надання консультативної, психологічної допомоги батькам, іншим законним представникам осіб з особливими освітніми потребами у формуванні позитивної мотивації щодо розвитку таких осіб та підвищення обізнаності щодо організації їх навчання і виховання **(п.8.9);**

надання батькам (одному з батьків) або іншим законним представникам дитини віком від народження до чотирьох років інформації про можливість отримання послуги раннього втручання у разі виявлення у неї особливих освітніх потреб **(п.8.13);**

повідомлення виконавчому органу сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад, військовій адміністрації населеного пункту (у разі її утворення) (далі - уповноважений орган) про виявлення дитини віком від

народження до чотирьох років, яка потребує надання послуги раннього втручання (за інформованої згоди батьків, інших законних представників дитини) **(п.8.14).**

Центри підтримки інклюзивної освіти подають щороку не пізніше ніж 25 лютого визначеній МОН установі, що належить до сфери його управління, зведену інформацію про діяльність інклюзивно-ресурсного центру з використанням АС «ІРЦ» відповідно до форми, затвердженій МОН **(п.9).**

За погодженням із заявниками строк проведення комплексної оцінки може бути продовжено, але не більш як до 30 календарних днів з моменту подання ними письмової заяви, якщо під час проведення оцінки особа була тимчасово непрацездатна або хворіла, що підтверджується медичним висновком про тимчасову непрацездатність або довідкою про тимчасову непрацездатність за формою, затвердженою наказом МОЗ від 14 лютого 2012 р. № 110 (форма № 095/о) **(п.15).**

Оцінка когнітивної сфери особи проводиться з метою визначення рівня сформованості таких пізнавальних процесів, як сприймання, пам'ять, мислення, уява, увага, а також їх впливу на освітню діяльність. За результатами оцінки визначаються потреби і надаються рекомендації, у тому числі щодо адаптації/модифікації навчальних програм, застосування корекційно-розвиткового складника в освітніх програмах **(п.21).**

Пункт 26 доповнено абзацом «За результатами комплексної оцінки надаються рекомендації батькам, іншим законним представникам дитини віком від народження до чотирьох років щодо звернення до уповноваженого органу за зареєстрованим/задекларованим місцем їх проживання (перебування) з метою отримання послуги раннього втручання у разі виявлення у дитини за результатами проведення комплексної оцінки особливих освітніх потреб.»

Повторна комплексна оцінка фахівцями ІРЦ проводиться у разі переходу особи з особливими освітніми потребами з дошкільного закладу освіти в заклад загальної середньої освіти; переходу особи з особливими освітніми потребами між рівнями освіти; переведення особи із спеціального закладу дошкільної освіти, спеціального закладу загальної середньої освіти, закладу дошкільної освіти, закладу загальної середньої освіти до інклюзивної (спеціальної) групи закладу дошкільної освіти або інклюзивного (спеціального) класу закладу загальної середньої освіти **(п.34 зазнав змін).**

Системний кваліфікований супровід, надання психолого-педагогічних та корекційно-розвиткових послуг спрямовані на формування компенсаційних способів діяльності як важливої умови підготовки дітей з особливими освітніми потребами до навчання в закладах дошкільної, загальної середньої, професійної

(професійно-технічної) освіти та інших закладах освіти (**абзац п'ятий пункту 39 із змінами**).

Штатний розпис ІРЦ передбачає посади інших працівників (адміністратор інклюзивно-ресурсного центру, головний бухгалтер, бухгалтер, сестра медична (брат медичний), юрист, водій тощо), які забезпечують господарсько-обслуговуючу та іншу діяльність ІРЦ (**п.43**).

На посади педагогічних працівників інклюзивно-ресурсного центру призначаються особи, які є громадянами України, вільно володіють державною мовою, мають вищу педагогічну (психологічну) освіту ступеня магістра (спеціаліста) за спеціальностями «Спеціальна освіта» (для осіб, які здобували вищу освіту до набрання чинності постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 р. № 266 «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 38, ст. 1147), за спеціальностями «Дефектологія», «Корекційна освіта» (за нозологіями) або «Психологія» («Практична психологія»), стаж педагогічної та/або науково-педагогічної роботи або роботи за фахом не менш як два роки, у порядку, встановленому трудовим законодавством (**п.44**).

Для забезпечення права осіб з особливими освітніми потребами на здобуття дошкільної та загальної середньої освіти, в тому числі у закладах професійної (професійно-технічної) освіти та інших закладах освіти, АС "ІРЦ" забезпечує передачу до бази даних Єдиної державної електронної бази з питань освіти та програмно-апаратного комплексу «Автоматизований інформаційний комплекс освітнього менеджменту» інформації про осіб з особливими освітніми потребами та їх психолого-педагогічну оцінку розвитку, а також про відповідних суб'єктів освітньої діяльності (**п.52**).

Пункт 59 в новій редакції: «Для організації та обліку роботи фахівці інклюзивно-ресурсного центру ведуть документацію в електронній або паперовій формі, зокрема:

- 1) річний план роботи ІРЦ;
 - 2) річний план роботи фахівців інклюзивно-ресурсного центру;
 - 3) щотижневі графіки роботи інклюзивно-ресурсного центру та фахівців інклюзивно-ресурсного центру;
 - 4) особові справи осіб, які пройшли комплексну оцінку;
 - 5) із використанням системи автоматизації роботи ІРЦ:
- журнал обліку заяв щодо проведення комплексної оцінки (додаток 7);
журнал обліку висновків про комплексну оцінку (додаток 8);
річний звіт інклюзивно-ресурсного центру;

б) журнал обліку надання психолого-педагогічних, корекційно-розвиткових послуг особам з ООП (додаток 9).»

У Положенні про інклюзивно-ресурсний центр зазнали змін додатки 1, 3, 5, 6, 7, 8 і 9.

Згідно Постанови Кабінету Міністрів України від 14 лютого 2017 р. № 88 субвенція спрямовується на надання державної підтримки особам з ООП, які здобувають освіту в інклюзивних групах (класах) у закладах дошкільної освіти (крім закладів дошкільної освіти (ясел-садків) компенсуючого типу, будинків дитини, закладів дошкільної освіти (дитячих будинків) інтернатного типу), закладах загальної середньої освіти (крім спеціальних шкіл, санаторних шкіл, навчально-реабілітаційних центрів) комунальної власності, закладах професійної (професійно-технічної) освіти державної та комунальної власності, а саме дітям сліпим та із зниженим зором, глухим та із зниженим слухом, з тяжкими порушеннями мовлення, із затримкою психічного розвитку, з порушеннями опорно-рухового апарату, з порушенням інтелектуального розвитку, із складними порушеннями розвитку (у тому числі з розладами аутичного спектру) (п.3).

Пункт 6 доповнено абзацом тривалість групових або індивідуальних корекційно-розвиткових занять для осіб з особливими освітніми потребами визначена у Порядку організації інклюзивного навчання у закладах загальної середньої освіти, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 15 вересня 2021 р. № 957 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 76, ст. 4774), та Порядку організації інклюзивного навчання в закладах дошкільної освіти, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 10 квітня 2019 р. № 530 (Офіційний вісник України, 2019 р., № 51, ст. 1735). Скорочена тривалість корекційно-розвиткових занять, встановлена для учнів з особливими освітніми потребами, не є підставою для зменшення оплати за їх проведення. Оплата праці фахівців за кожне корекційно-розвиткове заняття здійснюється за ставками погодинної оплати праці, визначеними в абзаці четвертому цього пункту.

Відображення у первинному та бухгалтерському обліку інформації про отримані (створені) оборотні і необоротні активи, а також відкриття та закриття рахунків, реєстрація, облік бюджетних зобов'язань в органах Казначейства та операції, пов'язані з використанням субвенції, здійснюються в установленому законодавством порядку (п.8).

Обласні та Київська міська держадміністрації (військові адміністрації) подають щомісяця до 10 числа МОН інформацію про використання субвенції (додаток 2).

МОН щомісяця до 30 числа кожного місяця інформує Мінфін про використання субвенції (п.9).

Залишки коштів за субвенцією на кінець бюджетного періоду зберігаються на рахунках відповідних місцевих бюджетів і використовуються у наступному бюджетному періоді з урахуванням цільового призначення субвенції (п.11).

Додатки 1 і 2 зазнали змін.

У Постанові Кабінету Міністрів України від 2.08.2024 №866 «Про затвердження Методики оцінки ризиків безпеки в системі освіти, пов'язаних із збройною агресією Російської Федерації проти України» **абзац перший пункту 3** змінився: «Міністерству освіти і науки разом з Міністерством розвитку громад та територій, Міністерством оборони та Апаратом Ради національної безпеки і оборони України (за згодою) забезпечити» (застосовується з 20 березня 2025 року).

У Листі МОН України № 1/16828-25 від 13.08.2025 «Про інструктивно-методичні рекомендації щодо викладання навчальних предметів /інтегрованих курсів у закладах загальної середньої освіти у 2025/2026 навчальному році» зазначено, що Державна наукова установа «Інститут модернізації змісту освіти» розробила матеріали про діяльність психологічної служби у системі освіти України, стан забезпечення закладів освіти практичними психологами і соціальними педагогами та рекомендації щодо пріоритетних напрямів психологічного супроводу та соціально-педагогічного патронажу учасників освітнього процесу в 2025/2026 навчальному році. У цьому документі є оновлена інформація щодо створення умов інклюзивної освіти, а також переліку навчально-методичних посібників та матеріалів з питань упровадження інклюзивної освіти. Детальніше з цією інформацією можна ознайомитися за посиланням:

<https://docs.google.com/document/d/1tWXU5G6ZkTiwk1KT4eflj5NMQFPsrHR2/edit?tab=t.0>

Таким чином, організація навчання дітей з особливими освітніми потребами має здійснюватися з урахуванням зазначених змін.

Наталія ВАСИЛЬЄВА, методист ресурсного центру підтримки інклюзивної освіти Полтавської академії неперервної освіти ім.М.В.Остроградського